

Spejlkabinettet

Bragt i Universitetsavisen, 26. marts 2015

af Ralf Hemmingsen, Rektor og Lykke Friis, Prorektor for Uddannelse

De fleste har som barn prøvet at være i et spejlkabinet. Både Bakken og Tivoli har haft disse overskuelige glassale, der ikke er til at overskue, når man går ind. Der er en masse vinkler og spejlinger i alle afskygninger.

Studiefremdriftsreformen er efterhånden blevet universiteternes spejlkabinet. Nærmest på ugebasis dukker der nye store konsekvenser op. Hvem havde fx forudset, at specialeperioden risikerer at blive forkortet til maksimalt fire måneder? Eller at institutter oplever en så markant stigning i reeksaminer, som to institutter på Humaniora har talt op? For slet ikke at tale om, de mange dispensationsansøgninger studienævnene og administrationen allerede kan se i horisonten, når reformen til sommer træder i kraft for alle studerende.

Københavns Universitet afholdt den 24. marts en studienævnskonference. Den understregede, at vi først nu er ved at danne os et overblik over, hvordan reformen kommer til at virke i praksis. Hvem tør fx spå om, hvor mange startmeritsager KU skal behandle til sommer, og hvor mange studerende der glemmer at melde sig til de obligatoriske 30 ECTS og derfor må "tvangstilmeldes"?

Brev til ministeriet

Heldigvis arbejder alle på højtryk. Der er mange studieledere, studienævnsmedlemmer, studievejledere osv., som dagligt knokler for, at KU kan blive klar til september, hvor reformen kommer til at gælde samtlige studerende.

Omdrejningspunktet for arbejdet er det såkaldte 12-mandsudvalgs rapport fra sidste år. Her satte ledelse og studerende sig sammen for at løse en bunden opgave: Hvordan kan Københavns Universitet blive i stand til at leve op til studiefremdriftsreformen uden at gå på kompromis med studiekvaliteten.

Samtidigt med at vi koncentrerer os om implementeringen, vil rektoratet blive ved at fremføre vore bekymringer over for ministeren og Folketinget. Senest har vi sammen med SDU skrevet til ministeriet om den urimelige forkortelse af specialeperioden. Og vi forsøger sammen med Danske Universiteter at vinde opbakning til, at f.eks. kandidatuddannelser kan gennemføres på deltid.

Reformen koster mange penge

Desværre er det ikke blot skæve billeder, mystiske spejlinger og gådefulde passager vi oplever i universiteternes spejlkabinet. Det koster også mange penge.

Universiteterne har med studiefremdriftsreformen deponeret 935 mio. kr. i Finansministeriet. De penge er taget fra taxametrene til uddannelse og lagt over i den såkaldte omstillingsreserve. KU kan kun få sin andel af penge retur, hvis de studerende, som bliver færdige med deres uddannelse om fem år, har en gennemsnitlig studietid, der er 7,6 måneder hurtigere end dem, der blev færdige i 2011. Og KU får kun alle pengene, hvis de andre universiteter også opfylder deres mål. KU's andel af de 935 mio. kr. er 345 mio. kr.

Dette er det fælles udgangspunkt for 12-mandsudvalgets arbejde. Ingen ved om KU kommer til at hente samtlige 345 mio. kr. Det er det, vi i fællesskab gør vores bedste for at undgå. Det kræver fælles indsats fra alle – studerende, ledelse og medarbejdere (VIP som TAP). Vi skal løbende holde øje med, hvordan studietiderne udvikler sig, og på den baggrund også vurderer, om der er noget, vi kan og bør gøre anderledes og bedre. I 12-mandsudvalgets rapport står f.eks.: "Parterne vedkender sig, at de gennemsnitlige gennemførelstider løbende skal monitoreres, og at der kan være behov for at iværksætte flere initiativer, hvis studietiderne ikke falder som anført i studietidsmodellen med start i 2015 og frem til 2020".

Det er vigtigt, at vi fortsat har fokus på dette. Ingen kan være tjent med, at studiefremdriftsreformen fører til, at KU på sigt ikke kan få andel i de penge, regeringen har trukket ud af budgetterne. Det bliver svært at bevare og forbedre kvaliteten af uddannelserne, hvis vi samtidig skal spare. Det er det overblik, vi sammen ikke må miste, nu vi er inde i spejlkabinettet.